

tjeningen ved at arbejde og gå arbejdsløs ikke er tilstrækkelig stor.

Ifølge den foreslåede regulering bliver understøttelsen på 1.000 kr. ugentlig, mens det nuværende maksimumsbeløb udgør 1.230 kr. om ugen. Hvis de pågældende ikke har skaffet sig arbejde inden for tre måneder, falder støtten til 900 kr., altså en arbejdsløshedsunderstøttelse svarende til en timeløn på 25 kr. i begyndelsen og 22,50 kr. efter tre måneder. Det bemærkes, at disse beløb er eksklusivt det, der kan opnås over arbejdsløshedskassernes kontingentindtægter og — til 1. marts 1979 — arbejdsgivertilskuddene i henhold til arbejdsløshedslovens §§ 83-85.

Til 10.

Den offentlige arbejdsformidling har ikke været nogen succes. Arbejdsformidling klæres bedre af fagforeningerne, der dog hverken skal have lovpåbudt pligt hertil eller monopol herpå.

Til 11.

I en omlægningsperiode med utraditionelle foranstaltninger som de her foreslåede, må der — bl. a. med de engelske erfaringer — gøres en betydelig indsats fra statsmagtens side for at hindre ulovlige strejker. For fuldstændighedens skyld skal det her tilføjes, at samfundsøkonomien kun i meget begrænset omfang levner plads til lovlige arbejdskampe, så længe vi ikke har tilbagebetalt den udlandsgæld, som vi har levet på nas på, og sørget for at opbygge en valutareserve på mindst 8 pct. af årsnationalproduktet. Folketingsindgrebene mod lovlige lockouter og strejker må foretages konkret, men for at forebygge uheldige virkninger på arbejdsmarkedet må der i vinteren 1977-78 afholdes en seksdøgnskonference som nærmere beskrevet i Fremskridtsforslag nr. XXXVI af 27. november 1976.

Til nr. 12 og 13.

Det gælder om, at lønmodtagerne kan finde deres fulde løn i deres lønningspose. Både af hensyn til lønmodtagerne selv og af hensyn til udgåelse af usødig administration.

Det er ikke nødvendigt i nærværende kriseforslag at tage stilling til, hvordan der skal forholdes med de midler, der allerede findes i ATP-fonden og i feriefonden.

Af praktiske årsager er omlægningen under punkt 12, stk. 2, lagt til det nye ferieårs begyndelse og under punkt 13 til overenskomstlovens udløb.

Til 14.

Med hensyn til de forskellige foranstaltningers nærmere indhold henvises til fremskridtspartiets tidligere fremsatte detailforslag.

Til 15.

Der tiltrænges utvivlsomt en administrativ sparereform i Danmark. Den skal først og fremmest gå ud på forenkling af lovgivningen. Når det foreslås at begynde med kommunerne, er det, fordi deres personaleforbrug er størst, og skal vi ud af den nuværende krise, gælder det jo om, at meget betydelige dele af dem, der nu befatter sig med goldt skrivebordsarbejde, flyttes væk fra bureaukratiet og over i produktionens tjeneste.

Til 16.

Byggestandarden på de omhandlede områder er jo allerede meget høj i Danmark, og da byggeri af den art ikke har valutabalancevirkning, foreslås der indtil videre byggestop, dog med dispensationsadgang, som nok særligt bliver aktuel i byudviklingsområder.

Til 17.

Umådelig megen tid bruges både af de offentligt ansatte, skatteborgerne og deres rådgivere til noget så nyttesløst som at korrigere om på skatteligningen, der under alle omstændigheder vil være skrigende uretfærdig, fordi indkomstskattesystemet ikke kan tilpasses det moderne samfund, og den danske indkomstskattelovgivning er så rædselsfuld dårlig.

Til 18.

Fjernes de skattemæssige uretfærdigheder mod medhjælpende hustruer, vil flere gøre en indsats på det felt, og det er noget af det mest værdifulde det danske erhvervsliv kan få, fordi de typisk er indstillet på at gøre en stor ekstrainsats uden forudgående varsel på f. eks. en eksportordre eller underleverance, der skal klæres til tiden. Den nuværende kildeskattelovs § 37 A har imidlertid den virkning, at den skræmmer mange hustruer væk fra mandens virksomhed, fordi de føler sig helt til grin over for skattevæsenet.